

[Ministeren for offentlige arbejder.]

Saltholm måtte forudsætte en overenskomst med Sverige, der gav Danmark sikkerhed for at kunne råde over svensk luftrum i en sådan udstrækning, at en hensigtsmæssig udnyttelse af lufthavnsanlægget kunne opnås.

Regeringens forudsætning for gennemførelse af loven om en lufthavn på Saltholm var derfor, at man forinden kunne skabe rimelig sikkerhed for, at de fornødne overenskomster med Sverige om de angivne forhold kunne nås. Forhandlingerne herom førtes derfor sideløbende med folketingets behandling af Saltholmlovsforslaget, og inden folketingets vedtagelse af dette forelå de to overenskomster, som hermed forelægges det høje ting, derfor i endeligt udkast, og overenskomsterne blev underskrevet to dage efter folketingets vedtagelse af Saltholmloven.

Overenskomsternes indhold er derfor i det hele bekendt fra den foregående folketingssamling, og jeg gav den 29. maj 1973 det høje ting en udførlig redegørelse for overenskomsternes indhold og regeringens vurdering af de forhandlingsresultater, som er opnået ved dem. Jeg tillader mig at henvise til Folketingstidende 1972-73 spalte 7032-7045 og mener ikke nu at burde gentage, hvad jeg dengang fremførte.

Sammenfattende vil jeg give udtryk for, at den samlede løsning, der ved de to foreliggende overenskomster er opnået med hensyn til faste forbindelser over Øresund og lufttrafikken i området, må anses for tilfredsstillende på alle væsentlige punkter for Danmark. Så væsentlige spørgsmål som vilkårene for den kollektive trafik, afvejet mod vilkårene for den individuelle trafik, disponering af væsentlige dele af landenes ressourcer inden for trafiksektoren og støjbelastningen på begge sider af Øresund fra lufttrafikken indgår i disse overenskomster.

For at nå et forhandlingsresultat om disse forhold er det næsten en tvingende nødvendighed, at der nås en samlet løsning. For at nå en sådan må atter et meget betydeligt fagligt arbejdsmateriale være ajourført samtidig og en række nødvendige betingelser være til stede samtidig.

Trafikproblemerne i Øresundsområdet har været til overvejelse i mange år. Overenskomsterne anviser efter mange forhandlings-

runder og mange faglige udredninger en forsvarlig og god løsning på disse.

Idet jeg om overenskomsterens indhold tillader mig at henvise til min fornævnte redegørelse og til de bemærkninger, som ledsager de to forslag til folketingsbeslutning, skal jeg herved anbefale, at det høje ting meddeler sit samtykke til, at Danmark ratificerer de to overenskomster af 8. juni 1973 mellem Danmark og Sverige om faste forbindelser over Øresund og om lufttrafik-tjeneste m. m. i forbindelse med den kommende lufthavn på Saltholm.

Ordføreren for forslagsstillerne (Aage Frandsen). På socialistisk folkepartis vegne skal jeg hermed tillade mig at fremsætte forslag til folketingsbeslutning om lønmodtagernes andel i merværdien og om etablering af en lønmodtagerfond, forslag til folketingsbeslutning om arbejdspladsdemokrati samt forslag til folketingsbeslutning om samfundsstyring af kapitalmarkedet.

Samtlige partier i folketinget og en række organisationer har fremlagt forslag, som alle går under betegnelsen økonomisk demokrati.

Når jeg som ordfører for mit parti skal fremsætte tre forslag til folketingsbeslutning, der efter vor opfattelse peger i retning af økonomisk demokrati, kan det være af betydning, at jeg præciserer, hvad SF forstår ved økonomisk demokrati.

For SF er økonomisk demokrati et system, hvor al planlægning og styring af produktionen sker i demokratisk valgte organer — på den enkelte arbejdsplads af virksomhedens ansatte i fællesskab og i samfundet som helhed af folkevalgte organer ud fra samfundshensyn.

Det er ikke gennemførelsen af dette, vi står lige foran.

Men det afgørende for SF må være, at de forslag, der gennemføres, peger i retning af økonomisk demokrati.

En demokratisering af økonomien må ske ved sideløbende ændringer i samfundets top og på gulvplanet. Sker der kun en demokratisering i toppen, er der fare for en eller anden form for organisations- eller statskapitalisme, og sker demokratiseringen kun på gulvplanet, er der fare for, at demokratiseringen bliver uden reelt indhold.

Med de tre forslag til folketingsbeslutning mener vi at have taget tilstrækkeligt